

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Homines ipsos primam esse caussam, vt aquis exorbita[n]tibus
puniantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

facere, atque alijs extremis malis terræ incolas mactare: & eos, qui ad naues confugiunt, allidere, scopulisque inferre perituros. Neque enim *sera lata bonisq; labores*, & iumenta duntaxat diluuijs, sed etiam tota ædificia, & ipsa denique procellis nauigia fatigantur, & fatiscunt. Tum si quidam aquam & fluctus ratibus vincunt, non vincunt in ediam.

Maxima pars undâ rapitur: quibus unda pepercit,

Illos longa domant inopi ieiunia victu.

Audiui sæpe disputantes, plûsne aqua sæuiat diluuijs exundans, an flamma incendijs iuualescens? Aiunt, qui oculis & incendijs, & diluuijs æstimârunt, aquarum vim esse longè violentiorem; neque esse artem, industriam, aut laborem vllum, qui possit torrentis furorem repagulis coërcere. Ignem aqua domat, aut refrænât. Aquam ignis nullus exsiccat inundantem. Si flamma in ædes & vrbes dominatur, patet exitus in plateas, fuga in campos; si flumina se non continent ripis, fit terra ipsa, siue intra, siue extra muros.

Pars maris, & latus subitarum campus aquarum.

Quanti tunc seaum gemitus, quantus iuuenum ploratus, quantus virorum clamor, quantus feminarum existit vlulatus? Hæ voces sunt accusationes; & quot lamenta, totidem audiuntur argumenta. Merguntur homines, merguntur naues; illorum & istarum exitium, apud insipientes, est diuinæ bonitatis naufragium; nam, quia id malè factum censent, aiunt, factum, quod Deus imperauit.

Si quis igitur scire cupit, cur Deus istarum rerum sit author? respondeo in primis potiùs peccatorem, quàm DEVM harum esse rerum authorem. Nam indidem pœnæ, vnde culpæ est origo. Rectè igitur dici potest pœnæ author, qui est author culpæ. Non enim Deus puniret, si homo non peccaret. Quoties itaque, in pœnam, inundationes fluminum, eluiones marium, aut imbrium, cataclismi contingunt, non Deus iudex, sed homo reus est accusandus, qui diuinæ iræ iustitiam in caput suum pronocauit. Quid enim? an ignis non noceat nocenti? *Vindex est orbis iustorum*, & non sit vindex Conditoris? quem iam dudum *negantes nosse impij, per fortitudinem brachij illius, flagellati sunt: nouis aquis, & gran-*

ad 2. dinibus.

Ouid. lib. 2.
Metam.

IL

Sapi. 16: 16:

Bonfinius.
lib. 7. Dec. 2.
Simile quid
narrat AE-
mil. lib. 5. de
Dargano.

diuibus, & pluuijs persecutionem passi. Videntur impij aquis, contra DEI milites, & non vtatur aquis DEVS, pro suis militibus, contra impios? Cùm Andreas Vngariæ rex, & Christianæ militiæ, in Palestina, imperator, expugnatâ Damiatâ, ad Nilum, vrbe, Cayrum & Babylonem, quo se Soldanus receperat, obsideret; Suldanus Melchechelchemel Nilum, sub Babylone & Cayro, altioribus solito ripis coërcuit; & cùm paucis post diebus ille, opinione citius, vehementer intumisset, extemplo defossis vtrinque ripis, inundationem amnis in hostium castra deriuauit. Effunditur, diluuij more, fluuius, & altiùs altitudine cubiti cuncta superat; ex quo intolerabile Christianis detrimentum illatum fuit. Siccine nōrunt homines vti aquis in DEI seruos, volūntque, vt aquæ à se faciant, & DEVS non submergat aquis hostes? Enimuerò fecit id strenuè, fecit cum ingenti virtutis suæ autoritate.

III.
Genes. 7.

Hac de caussa, generali illo cataclysmo, totus mundus, præter octo homines, est obrutus. Tunc enim *rupti sunt omnes fontus abyssi magna, & cataracta cali aperta sunt, & facta est pluuia super terram, quadraginta diebus, & quadraginta noctibus,* & sensim ita in immensum excreuit aquarum multitudo, vt, quia Oceanus non suffecerat, ad tot scelerum sordes abluendas; illis temporibus, vis vndarum tandem culmina summorum montium, quindecim cubitis excederet. Nimirum multis aquis opus erat, ad abluendam tantam multitudinem sceditatēque flagitiorum. Quæ vtinam penitus, & cum stirpe abluta esset. Propagati sunt enim, post diluuium quoque, non homines tantum, sed etiam peccatores, qui, cum peccatis repullulârunt. Cur conqueritur mundus, si, quod

Gen. 6. 5.

meruit, patitur? Meruisse diuinis tabulis probatur. Nam *videns Deus, quod multa malitia esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intentata esset ad malum, omni tempore, penituit eum, quod hominem fecisset, in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus. Delebo, inquit, hominem, quem creavi, à facie terre. Noë verò inuenit gratiam, coram Domino.*

Hinc in Arca seruatus est. Quod neq; Ethnicos latuit. Nam, vt taccam, quod de Deucalione Poëtæ fabulantur, in Occidentali historia, legimus, regem Nicaragua interrogasse Christianos illuc primùm appulso, *Num haberent notitiam alicuius generalis diluuij?* &c., *An simile quid adhuc esset expectandum?* Hinc verè Lactantius agens